RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2006/015 Br

i n d e k l a c h t nr. 2005.3369 (099.05)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een verzekering gesloten voor onder meer de inventaris en goederen van haar bedrijf. In artikel 2.1 en 2.1.10 van de op de verzekering van toepassing zijnde Nederlandse Beurspolis voor uitgebreide gevaren (NBUG 2002) is bepaald:
'Verzekerd wordt tegen plotseling ontstane schade aan of verlies van de verzekerde zaken door (…) diefstal of poging daartoe, waarbij de dader het gebouw, waarin zich de verzekerde zaken bevinden, binnengedrongen is, of getracht heeft binnen te dringen, door middel van braak van buitenaf aan bedoeld gebouw of een daarmee binnenshuis gemeenschap hebbend gebouw (…)'.

Klaagster heeft bij verzekeraar aangifte gedaan van diefstallen van aluminium uit haar voorraden. Een expert heeft de schade begroot op een bedrag van € 141.879,-. De expert rapporteert dat de vermissingen zich hebben voorgedaan in de eerste drie kwartalen van 2003 en het eerste kwartaal van 2004. Blijkens zijn rapport heeft het magazijn van klaagster een aanbouw waartegen dakpansgewijs houten planken zijn gespijkerd. Daarvan zijn de onderste vijf planken losgewrikt geweest en door de inbrekers telkens weer aangebracht.

Verzekeraar heeft zich bereid verklaard om de door de expert vastgestelde schade over het eerste kwartaal van 2003, minus het eigen risico van € 5.000,- per gebeurtenis, en 25% van de overige schade, in totaal een bedrag van € 46.146,25, aan klaagster uit te keren.

In een brief van 12 juli 2005 heeft klaagster aan de Ombudsman Verzekeringen, die eerder de zaak op zijn bemiddelbaarheid had getoetst, meegedeeld dat haar bedrijfsomzet over 2004 € 3.448.717,- bedraagt en dat zij in dat jaar 18 FTE als personeelsbestand had.

In een brief van 28 juli 2005 heeft klaagster de Raad erop gewezen dat zij volgens de Wet financiële dienstverlening consument is en voorts dat verzekeraar geen bezwaar ertegen had dat zij zich tot de Raad van Toezicht wendde.

2006/015 Br

De klacht

Klaagster kan zich met het voorstel van verzekeraar tot een gedeeltelijke schadevergoeding niet verenigen. Verzekeraar wil slechts de inbraakschade van het eerste kwartaal van 2003 als inbraakschade zien. De overige schaden wil hij niet volledig vergoeden, omdat hij de oorzaak daarvan niet ziet als inbraak.

Klaagster is van mening dat het hier een serie schades betreft met eenzelfde oorzaak, namelijk inbraak. De inbraakschades, ontstaan na het eerste kwartaal van 2003, moeten op eenzelfde wijze beoordeeld worden als de inbraakschade uit het eerste kwartaal van 2003.

Het standpunt van verzekeraar

Gedurende ruim een jaar, van april 2003 tot april 2004, zijn bij klaagster manco's geconstateerd in de voorraden aluminium grondstoffen. Aanvankelijk werd gedacht aan boekhoudkundige verschillen, hoewel deze in het verleden veel minder omvangrijk waren. Pas in februari 2004, nadat bij een oud-ijzerhandelaar aluminium grondstoffen van klaagster waren aangetroffen, is een onderzoek ingesteld door de politie. Daarbij zijn geen sporen aangetroffen die duiden op braak aan het pand van klaagster. Wel een maand later, toen klaagster zelf constateerde dat in de houten buitenwand van het pand enkele planken los zaten.

Naar de mening van verzekeraar zijn de daders alleen bij de eerste diefstal het pand binnengedrongen door middel van braak in de zin van artikel 2.1.10 van de toepasselijke beursvoorwaarden. Bij die gelegenheid hebben zij enkele planken van de houten buitenwand losgewrikt om toegang tot het pand te verkrijgen. Na de diefstal zijn de planken weer teruggeplaatst in de oorspronkelijke positie. Bij de daarop volgende diefstallen zijn de planken weer gelicht en wederom teruggeplaatst. Dat is zo enkele malen doorgegaan tot de ontdekking van de losgewrikte planken in maart 2005. Bij die volgende diefstallen hebben de daders dus slechts gebruik gemaakt van de "verdekte" opening in de houten wand die zij bij de eerste diefstal hadden geforceerd om het pand te kunnen binnentreden.

Verzekeraar is dan ook van mening dat hij juist heeft gehandeld door alleen de eerste diefstalschade als een gedekte schade te erkennen. Hij heeft zich zeer coulant opgesteld door behalve de schade als gevolg van de eerste diefstal (minus het eigen risico), onverplicht een aanvullende uitkering te doen ter zake van de andere diefstalschades.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

Artikel 1 van het Reglement van de Raad van Toezicht Verzekeringen omschrijft het begrip ‘consument’ als: ‘De verzekeringnemer, de verzekerde en elke andere, bij de verzekeringsovereenkomst onmiddellijk en middellijk belanghebbende, met uitzondering van de verzekeringnemer, de verzekerde en de belanghebbende als ondernemer of instelling wiens/wier (bedrijfs)activiteiten naar het oordeel van de Raad van zodanige omvang zijn dat de klacht zich niet leent voor een onderzoek door de Raad.’ Uit de opgave van klaagster - een bedrijf met een omzet in 2004 van € 3.448.717,- en met 18 FTE als personeelsbestand - blijkt dat hier sprake is van een zodanige omvang van de bedrijfsactiviteiten dat de klacht zich niet leent voor onderzoek door de Raad. Klaagster

is derhalve niet-ontvankelijk in haar klacht. Daaraan doet niet af het door klaagster gedane beroep op de Wet financiële dienstverlening, aangezien het Reglement van de Raad als tuchtrechter een eigen omschrijving van het begrip consument kent, die niet naar die wet verwijst. Daaraan doet evenmin af dat verzekeraar geen bezwaar ertegen had dat klaagster zich tot de Raad wendde, aangezien dit de gebondenheid van de Raad aan zijn Reglement niet opzij kan zetten.

De beslissing
De Raad verklaart klaagster niet-ontvankelijk in haar klacht.

Aldus is beslist op 20 maart 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. C.W.M. van Ballegooijen leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)